

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011213
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011213.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného N. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom F., W. L. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 26.01.2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/295/2021 zo dňa 15.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením sp.zn. 6Pp/295/2021 zo dňa 15.11.2021 výrokom pod bodom I. podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Tr. por. odsúdeného N. F. podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/34/2018 zo dňa 07.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/3/2019 zo dňa 14.03.2019. Výrokom pod bodom II. podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov a uloženia v čase probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti a to podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. zákazu opustiť územie Slovenskej republiky. Výrokom pod bodom III. okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil u odsúdeného kontrolu dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že odsúdený už vykonal jednu polovicu z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov dňa 15.09.2021, počas doterajšieho výkonu trestu preukázal svoje polepšenie schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem, vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody a dôvodné je od neho aj očakávanie vedenia riadneho života na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Konštatoval, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát (pred spáchaním trestného činu nebol trestne stíhaný ani odsúdený), úlohy spojené s plnením pracovných povinností plnil, kompetentnými pracovníkmi bol hodnotený pozitívne, za čo bol disciplinárne odmenený a resocializačná prognóza je ústavom hodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika recidívy trestnej činnosti. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nadviazal a udržiaval kontakt s manželkou, dcérou, rodičmi a bratom prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev, pravidelne využíval aj možnosť kontaktovania sa s blízkymi pomocou videonávštev. Kontakt s dcérou a manželkou je intenzívny, vzťahy so všetkými členmi rodiny sú podporné a súdržné. Blízki ho podporujú aj po materiálnej stránke zasielaním balíkov a finančných prostriedkov, okrem rodiny komunikuje prostredníctvom korešpondencie s malým okruhom priateľov, všetky uvedené kontakty pozitívne pôsobia na prežívanie odsúdeného vo výkone trestu i samotnú resocializáciu. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený uložený trest prijíma, uvedomuje si negatívny dopad jeho rozhodnutí na neho samotného, ale hlavne na blízkych, právne a morálne vedomie sú aktuálne na dobrej úrovni. Okresný súd ďalej uviedol, že u odsúdeného nie sú dané žiadne rizikové faktory vo vzťahu k jeho novej recidíve, k trestnej činnosti

zaujíma kritický postoj a otvorene priznáva svoje zlyhanie. V prípade odsúdeného nejde o násilnú trestnú činnosť, pri ktorej by bol ohrozený najvýznamnejší záujem chránený trestným zákonom (život alebo zdravie ľudí), ale o ekonomickú, resp. daňovú trestnú činnosť, pričom ako z rozhodnutí súdov vyplýva, odsúdený škodlivý následok, ktorý bol trestným činom spôsobený napravil, jeho trestná činnosť v konečnom dôsledku nemala žiadne negatívne následky. Okresný súd prihliadol aj na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, teda v ústave na výkon trestu odňatia slobody najnižšieho stupňa. Odsúdenému bol uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničného podniku alebo prokuristu na 5 (päť) rokov a preto sa v čase výkonu trestu zákazu činnosti reálne nemôže opätovne dopustiť rovnakej alebo obdobnej trestnej činnosti, pričom inú trestnú činnosť nepáchal. Okresný súd v tomto konaní nie je oprávnený prejudiciálne riešiť, či odsúdenému bude v budúcnosti nejaký trest uložený alebo nie, pričom ad absurdum pokiaľ by bolo zamietnuté odvolanie prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/50/2020 zo dňa 07.09.2021, ktorým súd upustil u odsúdeného od uloženia súhrnného trestu, predmetné trestná vec by nemala vplyv ani na posudzovanie samotnej formálnej podmienky na jeho podmiennečné prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor v neprospech odsúdeného sťažnosť s odôvodnením, že odsúdený je výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 5 (päť) rokov, so zaradením do ústavy na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., na výkon ktorého nastúpil dňa 15.03.2019 a ktorý má predpokladane vykonať 15.03.2024, teda bol podmiennečne prepustený viac ako dva roky pred úplným predpokladaným vykonaním trestu odňatia slobody. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdeného podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák. uplynula dňa 15.09.2021. Trestná činnosť, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody je konaním podvodného charakteru, spočívajúca v uplatnení nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v sume vyše 1,732 mil. eur tým, že úmyselne umelo navýšil kúpnu cenu nehnuteľností zo sumy 1,456 mil. eur na sumu vyše 11,849 mil. eur, samotný neoprávnený nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty prevyšoval skutočnú kúpnu cenu dotknutých nehnuteľností. Odsúdený z takto získaných finančných prostriedkov po skončení vyšetrovania dňa 10.01.2018 vrátil na účet Finančného riaditeľstva SR sumu 1 732 287,67 eur, ale k vráteniu došlo až na základe prebiehajúceho trestného stíhania voči nemu v čase skončenia prípravného konania, potom ako mu bol oznámený termín preštudovania spisu po skončení vyšetrovania. Odsúdený finančné prostriedky v sume vyše 1,73 mil. eur vrátil až po uplynutí vyše 5 a pol roka, keďže zo štátneho rozpočtu boli poukázané obchodnej spoločnosti, v ktorej bol jediným konateľom a spoločníkom dňa 22.06.2012. Prokurátor mal za to, že pri trestnej veci vedenej Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 2T/50/2020 je vzhľadom na právoplatnosť výroku o vine potrebné pri podmiennečnom prepustení prihliadať aj na povahu tohto trestného činu. Prokuratúra v rámci odvolania v uvedenom konaní navrhuje uložiť odsúdenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pričom sa jedná o spáchanie daňového trestného činu vo veľkom rozsahu na dani z pridanej hodnoty vo výške 200.000 eur, ktorý dlh odsúdený doposiaľ neuhradil, čo nasvedčuje tomu, že zjavne kalkuluje s upustením od uloženia súhrnného trestu. V kontexte uhradenia dlžnej sumy 1 732 287,67 eur v prvej daňovej veci sa javí byť neuhradenie ani len pomernej časti dlhu 200.000 eur vysoko účelové. Prokurátor zdôraznil, že uhradenie dlžnej sumy 1 732 287,67 eur bolo nevyhnutným predpokladom na zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Odsúdený páchal daňovú trestnú činnosť v dlhšom časovom období a to nielen trestný čin skrátenia dane a poistného, ale aj trestný čin neodvedenia dane a poistného, cieľom jeho podnikateľskej činnosti bolo úmyselne získať finančné prostriedky prostredníctvom neoprávneného uplatňovania nároku na vrátenie DPH, ale aj úmyselne protiprávne znižovať vlastnú daňovú povinnosť so vznikom dlhu na dani. Prokurátor preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátora do dňa konania neverejného zasadnutia súdom II. stupňa o nej, písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 14. januára 2022, preskúmal dňa 26. januára 2022 na neverejnom

zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák., pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Ak ide o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného N. F. uvedené v ustanovení § 66 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal príslušnú časť uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 15.09.2021 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade dôsledne riadil všetkými zákonnými hľadiskami, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený N. F. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ale plnením stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých bodoch aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti. Správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je v tomto smere hodnotené pozitívne (plní zákonné normy, interné predpisy, ústavný poriadok, zaujíma kritický postoj k svojej trestnej činnosti s priznaním zlyhania, uvedomuje si negatívny dopad jeho rozhodnutí na neho a jeho blízkych, plní si pracovné povinnosti, za čo bol disciplinárne odmenený, zúčastňuje sa aktivít kultúrno-osvetovej činnosti, udržiava kontakt s rodinou i pomocou videonávštev, program zaobchádzania plní vo všetkých bodoch aj resocializačná prognóza je u neho vyhodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika recidívy trestnej činnosti). Postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti však musí súd preskúmať sám a to nielen na základe hodnotenia zo strany riaditeľa ústavu na výkon trestu, kde odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, ale aj za súčasného prihliadnutia na trestnú činnosť, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený a nariadený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/34/2018 zo dňa 07.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/3/2019 zo dňa 14.03.2019, vo výmere 5 (päť) rokov pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Uvedená trestná vec vo vzťahu k výroku o treste skončila uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/34/2018), kedy sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. priznal, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd Bratislava II v predmetnej trestnej veci po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (1/3) pre pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (3:0) súčasne znížil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. analogicky

(per analogiam) o jednu tretinu (1/3), ako v prípade mimoriadneho zníženia trestu v rámci konania o dohode o uznání viny a prijatí trestu. Pre zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) a mimoriadne zníženie trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák.) súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody z výmery 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 4 mesiace. Postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti je preto potrebné posúdiť (zohľadniť) aj v tejto súvislosti, nakoľko nespochybňoval vinu, napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave sa ako odvolací súd v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2To/3/2019 z podnetu odvolania odsúdeného zaoberal možnosťou aplikovania hmotnoprávneho inštitútu účinnej ľútosti (pôvodne § 86 písm. e/ Tr. zák.).

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený spĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené v napadnutom uznesení (za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov, nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní 12 mesiacov, uloženia zákazu opustiť územie Slovenskej republiky a nariadenia kontroly dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami) možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité, presvedčivo a aj veľmi podrobne odôvodnené.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť prokurátora nepovažoval za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.